

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MH, NI

κατά

OJ, Novo Banco SA

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι, για την ανατροπή του τεκμηρίου που προβλέπει η διάταξη αυτή για τον προσδιορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας όσον αφορά την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, σύμφωνα με το οποίο το κέντρο των κύριων συμφερόντων φυσικού προσώπου που δεν ασκεί επιχειρηματική ή άλλη ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα είναι ο τόπος της συνήθους διαμονής του, δεν αρκεί το γεγονός ότι το μοναδικό ακίνητο του προσώπου αυτού βρίσκεται εκτός του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του.

(¹) ΕΕ C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WWF Italia o.n.l.u.s., κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Υπόθεση C-411/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Άρθρο 6 – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Ειδικές ζώνες διατήρησης – Κατασκευή τμήματος οδικού δικτύου – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του εν λόγω έργου στην οικεία ζώνη διατήρησης – Άδεια – Επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος)

(2020/C 297/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC κ.λπ.

κατά

Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη συνέχιση, για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, της διαδικασίας εγκρίσεως σχεδίου ή έργου του οποίου οι επιπτώσεις σε ειδική ζώνη διατήρησης δεν μπορούν να αμβλυθούν και επί του οποίου η αρμόδια δημόσια αρχή έχει ήδη γνωμοδοτήσει αρνητικά, εκτός αν υφίσταται εναλλακτική λύση η οποία παρουσιάζει λιγότερα μειονεκτήματα για την ακεραιότητα της οικείας ζώνης, στοιχείο που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Όταν η διενεργηθείσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, εκτίμηση των επιπτώσεων σχεδίου ή έργου σε ειδική ζώνη διατήρησης υπήρξε αρνητική, το δε οικείο κράτος μέλος αποφάσισε, παρά ταύτα, δυνάμει της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, να υλοποιήσει το επίμαχο σχέδιο ή έργο για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει, μετά την ως άνω αρνητική εκτίμηση βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού και πριν από την οριστική έγκρισή του κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, τη συμπλήρωση του εν λόγω σχεδίου ή έργου με μέτρα αμβλύνσεως των επιπτώσεών του στην οικεία ζώνη και τη συνέχιση της εκτιμήσεως των εν λόγω επιπτώσεων. Αντιθέτως, το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43 δεν αντιτίθεται, στην ίδια περίπτωση, σε ρύθμιση που επιτρέπει τον καθορισμό των αντισταθμιστικών μέτρων στο πλαίσιο της ίδιας αποφάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής.

- 3) Η οδηγία 92/43 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο φορέας της προτάσεως εκπονεί μελέτη των επιπτώσεων του επίμαχου σχεδίου ή έργου στην οικεία ειδική ζώνη διατηρήσεως, βάσει της οποίας η αρμόδια αρχή προβαίνει στην εκτίμηση των επιπτώσεων αυτών. Αντιθέτως, η οδηγία αυτή αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο φορέας της προτάσεως μπορεί να υποχρεωθεί, μετά την αρνητική εκτίμηση του οριστικού σχεδίου ή έργου από την αρμόδια αρχή, να ενσωματώσει στο σχέδιο ή έργο αυτό απαιτήσεις, παρατηρήσεις και συστάσεις σχετικές με το τοπίο και το περιβάλλον, χωρίς το τροποποιηθέν κατόπιν της ενσωμάτωσης αυτής σχέδιο ή έργο να πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο νέας εκτιμήσεως από την εν λόγω αρχή.
- 4) Η οδηγία 92/43 έχει την έννοια ότι, καίτοι καταλείπει στα κράτη μέλη την ευθύνη να ορίσουν την αρχή που είναι αρμόδια για την εκτίμηση των επιπτώσεων ενός σχεδίου ή έργου σε ειδική ζώνη διατηρήσεως τηρουμένων των κριτηρίων που έχει θέσει η νομολογία του Δικαστηρίου, εντούτοις, αντιτίθεται στη δυνατότητα οποιασδήποτε αρχής να συνεχίσει ή να συμπληρώσει την εν λόγω εκτίμηση, αφ' ης στιγμής αυτή διενεργηθεί.

(¹) EE C 328 της 30.09.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cabinet de avocat UR κατά Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Υπόθεση C-424/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Έννοια του «υποκειμένου στον φόρο» – Πρόσωπο που ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου – Αμετάκλητη δικαστική απόφαση – Αρχή του δεδικασμένου – Έκταση της αρχής αυτής σε περίπτωση που η ως άνω απόφαση δεν συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης]

(2020/C 297/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cabinet de avocat UR

κατά

Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι ένα πρόσωπο που ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου πρέπει να θεωρείται «υποκείμενος στον φόρο», κατά την ως άνω διάταξη.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στην εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου εφαρμογή της αρχής του δεδικασμένου στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), όταν η διαφορά αυτή δεν αφορά φορολογική περίοδο ταυτόσημη με την επίμαχη στη διαφορά επί της οποίας εκδόθηκε η δικαστική απόφαση που έχει αποκτήσει τέτοια ισχύ δεδικασμένου ούτε έχει το ίδιο αντικείμενο με την εν λόγω διαφορά, και όταν η εφαρμογή της εν λόγω αρχής εμποδίζει το δικαστήριο αυτό να λάβει υπόψη τη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τον ΦΠΑ.

(¹) EE C 288 της 26.08.2019.